

Nedělní liturgie

11.2.2018 – 6. neděle v mezidobí - B

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, ty přebýváš v těch, kdo mají čisté a upřímné srdce; dej nám svou milost, ať žijeme tak, abychom byli tvým důstojným příbytkem. Skrze tvého Syna...

1. ČTENÍ

Třináctá kapitola třetí knihy Mojžíšovy se věnuje malomocenství, infekční nemoci ohrožující periferní nervy a další chladnější oblasti těla – kůži, sliznici. Dnes je léčitelná, ale tehdy nikoliv. Proto Zákon tyto lidi vylučuje ze společenství, aby neohrozili ostatní. Takový člověk už nemá práva, je vyobcován, bez naděje...

Lv 13,1-2.45-46

Hospodin řekl Mojžíšovi a Árónovi: „Jestliže se u někoho ukáže na holé kůži vřed, strup nebo světlá skvrna – což bývají příznaky zhoubného malomocenství – ať je přiveden k veleknězi Árónovi nebo k některému z jeho synů kněží. Malomocný, na němž se objeví tato vyrážka, ať chodí v roztržených šatech, s rozpuštěnými vlasy a se zahalenými vousy a bude volat: 'Nečistý, nečistý!' Je nečistý po všechen čas, pokud bude mít vyrážku. Je nečistý, bude bydlet sám, musí se zdržovat mimo tábor.“

ŽALM 32

Nemoc je spojována s duchovním zlem. Lepra (viz 1. čtení) je symbolem hříchu. Nemoc a její uzdravení jsou popsány i jako symbol duchovního rozměru hříchu a jeho odpuštění, jak to vyjadřuje např. Žalm 32, když ho budeme číst celý.

Tys mé útočiště, zahrneš mě radostí ze záchrany.

Šťastný je ten, komu byla odpuštěna nepravost, – jehož hřích je přikryt. – Šťastný je člověk, kterému Hospodin nepřičítá vinu, – v jehož duši není klamu.

Vyznal jsem se ti ze svého hříchu, – svou nepravost jsem nezatajil. – Řekl jsem: „Vyznávám se Hospodinu ze své ničemnosti,“ – a tys odpustil, co jsem zavinił hříchem.

Radujte se z Hospodina a těšte se, spravedliví, – jásejte, všichni, kdo jste upřímného srdce.

2. ČTENÍ

Text odpovídá na otázku z osmé kapitoly, zda se smí jíst maso obětované modlám. Pavel nejdříve mluví o svobodě, ale nakonec je klíčem k jednání to, co zazní v našem úryvku.

1 Kor 10,31 – 11,1

Bratři! Ať jíte, ať pijete nebo cokoli jiného děláte, všechno dělejte k Boží oslavě. Nebudte pohoršením ani židům, ani pohanům, ani Boží církevní obci. Já se také snažím o to, abych ve všem pamatoval na druhé, a nehledím na to, co je prospěšné mně, ale na to, co prospívá všem, aby tak mohli dojít spásy. Napodobujte mne, jako já napodobuji Krista!

Zpěv před Evangeliiem

Aleluja. Veliký prorok povstal mezi námi, Bůh navštívil svůj lid. Aleluja.

EVANGELIUM

V Markově evangeliu naše perikopa osvětluje Ježíšův úkol zvěstovat, co znamená „spása“ – záchrana, uzdravení, život. Prohlášení za čistého směl udělat jen kněz. Ale Ježíš je víc než kněží Starého Zákona! Je Bůh. Jeho „Bud’ čistý!“ je shrnutím všeho, oč v evangeliích půjde. On nejen prohlašuje s autoritou nějaký stav, ale on tento stav nastoluje!

Mk 1,40-45

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, bud’ čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ On odešel, ale začal to horlivě rozhlášovat a tu událost rozšiřovat, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili lidé odevšad.

K ZAMYŠLENÍ

První věty evangelia jsou skvělým vyjádřením, co znamená přijmout Kristovo evangelium. Malomocný byl ztracen, neměl právo žít ve společnosti. Nesměl se ani přiblížit, nikdo mu nepodal ruku, ani se ho nedotknul. Ale Ježíš řekl: „Chci, bud’ čistý!“ A byl čistý! Bůh má moc člověka zachránit. Malomocný z evangelia měl odvahu přijít a měl i pokoru dovolit Bohu zvolit své řešení. Ale neměl vnitřní kázeň. Jeho poblázněné jednání zkomplikovalo hlásání evangelia. Křesťanská radost není pohled na svět skrze růžové brýle. Je radost z Boha, která se opírá o realitu.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

PONDĚLÍ 12.2.

Jak 1,1-11

Mk 8,11-13

Nehledám snad i já pro potvrzení své víry znamení, atrakce, zážitky? Kéž dokážu v tiché lásce s Ježíšem přeplout na druhý břeh.

ÚTERÝ 13.2.

Jak 1,12-18

Mk 8,14-21

Naše občasné naříkání by mělo být proměněno trvalou Ježíšovou přítomností v eucharistii. I nám náš Pán pokládá otázku: ještě nechápete?

STŘEDA 14.2. Popeleční středa

Jl 2,12-18

2 Kor 5,20 – 6,2

Mt 6,1-6.16-18

Nekontrastuje Ježíšovo doporučení ke skrytosti s mým chováním? Nejsme vlastně zklamáni tím, že po nás chce něco, co není ani vidět?

ČTVRTEK 15.2.

Dt 30,15-20

Lk 9,22-25

Tím, že letošní období příprav na Velikonoce prožívám naplno, jsem si zvolil správnou cestu: vnitřní život s Bohem. A chci vnímat i zodpo-vědnost za vše, co z toho vyplývá.

PÁTEK 16.2.

Iz 58,1-9a

Mt 9,14-15

Společenský rozměr postního snažení: dělit se! Pak na mé volání Hospodin odpoví. Svou přítomností.

SOBOTA 17.2.

Iz 58,9b-14

Lk 5,27-32

Radost z jeho blízkosti je podmíněna tím, že leccos odložím stranou. Udělám si na něj čas! A také nebudu „zbytečně tlachat“.

NEDĚLE 18.2.

1. neděle postní

Gn 9, 8-15

1 Petr 3, 18-22

Mk 1, 12-15